Gandul zilei 01.10.2019

1Ioan 1:9 "Daca ne marturisim pacatele, El este credincios si drept, ca sa ne ierte pacatele si sa ne curateasca de orice nelegiuire."

Cât este de importanta marturisirea pacatului, spre pocainta? Recunoasterea vinovatiei aduce iertare, daca se face din inima, cu sinceritate si cu dorinta izbavirii de pacat.

Nemarturisirea împietreste si îndeparteaza de Dumnezeu, sau amageste. Saul a spus, la un moment dat, "am pacatuit", dar a revenit la starea dintâi, neducând pocainta pâna la capat si stim ca nu i-a placut lui Dumnezeu. David si-a recunoscut vinovatia sincer, cu adânca parere de rau si Natan, i-a adus raspunsul lui Dumnezeu" Domnul îti iarta pacatul, nu vei muri"(2 Samuiel 12:13) Marturisirea pacatului se face înaintea lui Dumnezeu, caci fata de El am gresit. David i-a spus lui Natan, dupa ce l-a ucis pe Urie, Hetitul si a luat de nevasta pe nevasta lui Urie: "am pacatuit înaintea Domnului", caci calcase Cuvântul Sau.

Dar marturisirea se face si înaintea oamenilor, daca le-am gresit si au avut de suferit din pricina noastra.

Fiind madulare unii altora, în unitate, marturisirea se cere, când e cazul, si în fata bisericii. Atunci când stirbim marturia bisericii, prin ceea ce facem, daca nu ne-am supus hotarârilor, regulilor ei, daca prin comportament, este afectat trupul spiritual.

Daca vom învata copiii, de mici, sa-si recunoasca greselile, le va fi mai usor, la maturitate, sa faca acest lucru. Marturisirea ne va ajuta sa avem un cuget curat înaintea lui Dumnezeu si înaintea oamenilor.